

Cuvânt la Schimbarea la Față a Domnului

La Facerea Lumii Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul și asemănarea noastră”.

Chipul lui Dumnezeu se arată în capacitățile minții omului, în stăpânirea lui asupra naturii, în puterea și capacitatea lui creatoare. Asemănarea cu Dumnezeu constă în calitățile morale ale omului, în năzuințele lui duhovnicești, în putința de a ajunge la sfințenie.

Chipul și asemănarea lui Dumnezeu după care au fost creați strămoșii noștri se răsfrângeau în întregime în aceștia până la cădere. Păcatul însă le-a tulburat pe amândouă, cu toate că nu l-a lipsit pe om de ele cu desăvârșire, în om au rămas gândirea și toate celelalte, care erau chipul lui Dumnezeu, dar pentru dezvoltarea lor era nevoie, de-acum înainte, de mai multă strădanie, și abia într-o mică măsură se putea ajunge la starea pe care strămoșii noștri au primit-o deplină la început.

În om a rămas într-o oarecare măsură și năzuința de a fi asemenea lui Dumnezeu, chiar dacă uneori cade atât de jos, încât ajunge de nerecunoscut.

Pentru a-i da omului asemănarea cea dintru început cu Dumnezeu, S-a coborât pe pământ și S-a întrupat Fiul lui Dumnezeu.

"Schimbarea la Față a Domnului",
frescă executată de Sf. Arsenie
Boca în biserica din Drăgănescu.

El a luat asupra Sa toată firea omenească, S-a făcut într-o asemenea omului, în afară de păcat. El a venit să refacă după chipul lui Dumnezeu frumusețea noastră cea zidită dintru început. Dar dacă la început Dumnezeu L-a creat după chipul și asemănarea Lui pe om, care până atunci încă nu existase, și omul nu a participat în nici un fel la propria sa zidire, la refacerea chipului dintru început este nevoie și de participarea directă a omului. Omul trebuie să năzuiască la desăvârșire, pentru ca, prin harul și ajutorul lui Dumnezeu, să o dobândească.

Prin învățătura Sa, Domnul a arătat calea spre desăvârșire, a arătat-o prin exemplul Său.

Aceasta este calea desăvârșirii morale, a lepădării de sine, a dorinței de debarasare de tot ce este păcătos.

Schimbatu-Te-ai la Față în munte, Hristoase Dumnezeule, arătând ucenicilor Tăi slava Ta,

pe cât li se putea .

Strălucească și nouă,

păcătoșilor,

lumina Ta cea pururea

fiitoare

pentru rugăciunile

Născătoarei de Dumnezeu ,

Dătătorule de lumină,

slavă Ție!

(Tropar la Schimbarea la Față a Domnului, glas 7)

Păcatul a pătruns adânc în firea omului, într-un fel, s-a contopit cu ea. Fiecare om se naște cu un germene al păcatului și eliberarea de el este un fel de luptă cu sine însuși. De aceea, lupta aceasta este chinuitoare, dar e obligatorie pentru apropierea de Dumnezeu.

Omul singur nu are destule puteri pentru aceasta, dar îl ajută harul lui Dumnezeu, pe care Dumnezeu îl dă prin Biserica întemeiată de Fiul lui Dumnezeu întrupat. De aceea, S-a întrupat El, ca să restaureze chipul Său cel căzut.

Pe Tabor, Hristos a arătat frumusețea și slava dumnezeirii Sale, pentru ca apostolii și, prin ei, întreaga omenire să cunoască a Cui asemănare o are omul și către ce se apropie când se înalță duhovnicește.

(Sfântul Ioan Maximovici, Predici și îndrumări duhovnicești)